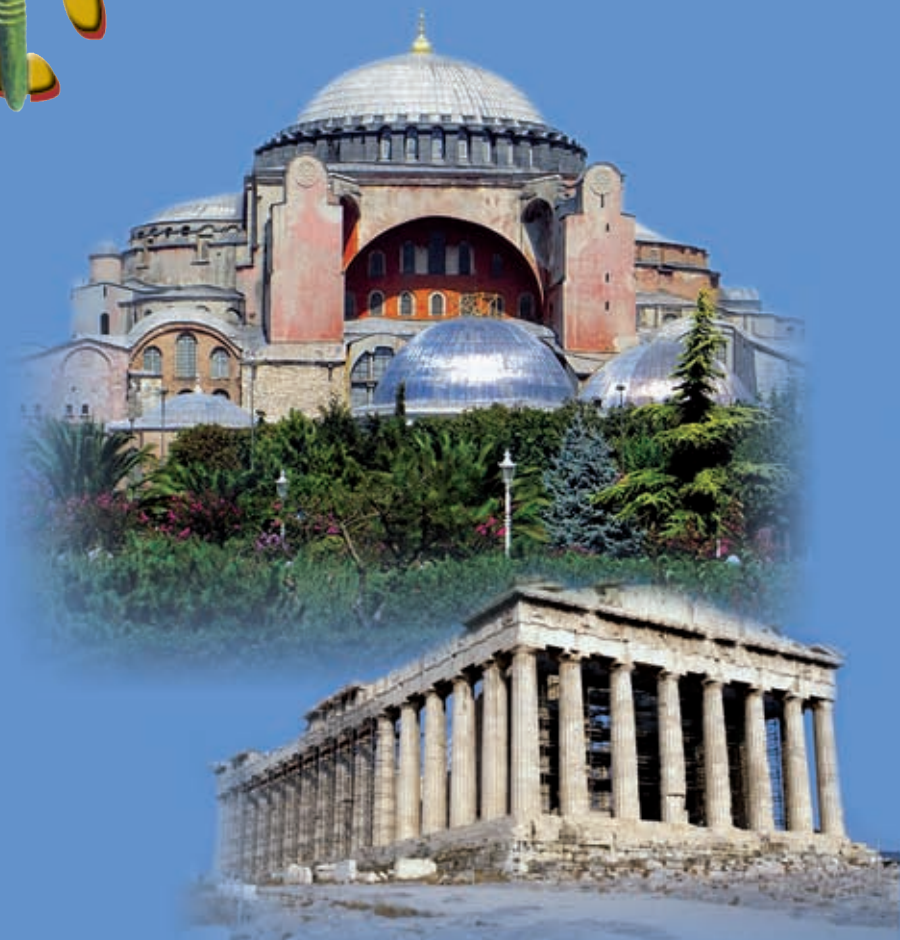

ΕΠΕΣΟΣ

ΝΕΑΝΙΚΟ & ΜΑΘΗΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ «ΑΠ. ΠΑΥΛΟΣ»
ΜΑΪΟΣ 2011

45

«Ἐάν ἐπρόκειτο τά πάντα νά καταστραφοῦν, δύο μόνον φάροι θά ἤθελα νά διασωθοῦν: Ὁ Παρθενών καί ἡ Ἀγία Σοφία, ἡ ὁποία εἶναι ἡ συνισταμένη τοῦ ὠλοκληρωμένου Βυζαντινοῦ Πολιτισμοῦ, ὅπως καί ὁ Παρθενών εἶναι τό κορύφωμα τῆς ἀθηναϊκῆς μεγαλοφυΐας. Οἱ Ἕλληνες μποροῦν νά εἶναι ὑπερήφανοι καί γιά τά δύο».

(Σέρ Ρ. ΛΙΒΙΝΓΚΣΤΟΝ, Καθηγητής τῆς Ὁξφόρδης)

Νεανικό & Μαθητικό Περιοδικό
των ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ
«ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ»
20100 Ισθμός Κορίνθου
Τηλ. 27410- 29663
www.apostolospavlos.gr

Περίοδος Β΄, Χρόνος Ε΄
(Περίοδος Α΄: 1994 - 8)

ΤΕΥΧΟΣ 45 (94)

ΜΑΪΟΣ 2011

Συντάσσεται από Μαθητές των Εκπαιδευτη-
ρίων με την γενική επιμέλεια της Διεύθυνσης.
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΛΗΣ:

Ανδρέας Κουτσόπουλος, Φιλολόγος

ΕΚΔΟΤΗΣ - ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ:

Σύλλογος «**ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ**» Σ.Α.

Γέλωνος 9, 11521 Αθήνα,

Τηλ. 210- 64 43 294

Τύποις: Paper Graph

Προσφέρεται δωρεάν στα μέλη της
Μαθητικής Κοινότητας (μαθητές και εκπ/κούς).

Στους παραλήπτες που αποστέλλεται
ο «Πυρσός» (για ταχυδρομικά κ.ά. έξοδα),
ετήσια εισφορά 15 ευρώ.

Εξώφυλλο: Οι δύο Φάροι του Ελληνισμού: ο Παρθενώνας και η Αγια-Σοφιά

Οπισθόφυλλο: Ανακοίνωση για τα Κατασκηνωτικά Σεμινάρια των Εκπαιδευτηρίων

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΟΧΙ

«Τὴν πόλιν οὐ σοὶ δίδομεν.
κοινῇ γάρ γνώμη πάντες
αὐτοπροαιρέτως ἀποθανούμεθα
καὶ οὐ φεισόμεθα
τῆς ζωῆς ἡμῶν!»

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ημέρα αποφράς	99
Η άλωση της Κωνσταντινουπόλεως κατά τον Στήβεν Ράνσιμαν	100-103
Εκδηλώσεις Χαράς και Δημιουργίας	104-105
Δελτίο Ειδήσεων για εφήβους	106-107
Θρηνητικών Συναξάρι Κων/νου του Παλαιολόγου (Φ. Κόντογλου)	108-109
Αγιολόγιο	110-111
Ευαγγελικές Περικοπές	112-113
Φιλολογική Γωνιά.....	114-115
Ξενόγλωσσες σελίδες:	
The stolen treasure (part 3)	116
Notre planète en danger.....	117
Περιβαλλοντικό: Εξερευνώντας τον υδροβιότοπο της Συμφαλίας.....	118
Οι Σπίθες του "Πυρσού"	119

Ημέρα αποφράς

Φίλες και φίλοι,

Χριστός Ανέστη!

Στις 29 Μαΐου 1453 ένας πολιτισμός σαρώθηκε αμετάκλητα. Και η 29η Μαΐου χαρακτηρίστηκε, έκτοτε, ως «Ημέρα αποφράς» (ημέρα δυσοίωνη, καταραμένη). Ωστόσο, το Βυζάντιο μας άφησε ένδοξη κληρονομιά στα Γράμματα, στις Τέχνες και στον Πολιτισμό. Ανέσυρε χώρες από την βαρβαρότητα. Για έντεκα αιώνες η Κωνσταντινούπολη, με το λαμπρό πνευματικό της φως, ήταν το κέντρο του κόσμου. Όλα όμως κατέληξαν να γίνουν όπως τα είχαν προείπει οι προφήτες εκείνοι που μιλούσαν για τις τελευταίες ημέρες της Πόλης και για το κακό που ζύγωνε εξαιτίας της αποστασίας.

Ορθόδοξος Έλληνας συγκινείται από την απέλπιδα αντίσταση των προγόνων του, τόσο των μαχητών που επανέλαβαν το «μολών λαβέ» απορρίπτοντας τις δελεαστικές προτάσεις του Πορθητού, όσο και του άμαχου πληθυσμού, που όλοι προτίμησαν τη θυσία αυτή που τελικά αγκάλιασε ο θρύλος του Μαρμαρωμένου Βασιλιά. Και που απ' αυτή γεννήθηκε, ύστερα από 400 χρόνια

σκλαβιάς, το ηρωικό 1821.

Η Πόλη έπεσε, αλλά έπεσε σαν θρυλική ηρωίδα, πολεμώντας ως το τέλος με άφθαστο ηρωισμό. Οι ραγιάδες πονούσαν, αλλά το θάρρος τους δυνάμωνε όταν μιλούσαν για τον τελευταίο Αυτοκράτορα, που ατρόμητος μπροστά στο ρήγμα απέκρουε τους άπιστους και έπεσε με τη δόξα της Αυτοκρατορίας για σάβανό του. Όμως των ραγιάδων όλων οι ψυχές είχαν μέσα τους χαλύβδινο τον Μαρμαρωμένο Βασιλιά.

Είναι χρέος ιερό και ανάγκη επιβίωσης, ιδιαίτερα στις δύσχετες μέρες που ζούμε, να μελετάει κάθε Ελληνόπουλο τόσο τα δάκρυα της αιχμαλωσίας όσο και τις δάφνες της λευτεριάς. Τον Μάιο μήνα έχουμε μπροστά μας την αποφράδα ημέρα του 1453. Αν το Γένος μας επέζησε και αποτίναξε την τούρκικη σκλαβιά, τούτο οφείλεται στο ότι οι πρόγονοί μας το κατόρθωσαν πρώτα με του Χριστού την Πίστη την Αγία. Πρώτα γιατί ζούσαν το «Χριστός ανέστη εκ νεκρών...». Αυτό ήταν η δύναμή τους. Ας μη το λησμονούμε ποτέ.

Με πατρική αγάπη,
Χ.Γ.Κ.

Κάθε μήνα

Μνήσθητι, Κύριε, ὅ,τι ἐγενήθη ἡμῖν·
ἐπίβλεψον καὶ ἰδέ τὸν ὄνειδισμόν ἡμῶν.
Ἔπεσεν ὁ στέφανος ἡμῶν τῆς κεφαλῆς·
οὐαὶ δὴ ἡμῖν, ὅτι ἡμάρτομεν.

(Θρ. Γερεμ. ε' 1, 16)

Η ΑΛΩΣΗ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ (1453) κατά τον Στήβεν Ράνσιμαν (1903 – 2000)

Ο Στήβεν Ράνσιμαν, Βρετανός ιστορικός, είναι ένας από τους ελάχιστους ξένους ιστορικούς που έσκυψε πάνω στο Βυζάντιο με αγάπη και αληθινή μέθεξη, που συναρπάζει τον ξένο και πολύ περισσότερο τον Έλληνα αναγνώστη.

Η Ακαδημία Αθηνών θεώρησε χρέος της να περιλάβει στους κόλπους της τον Στήβεν Ράνσιμαν, «γιατί η ανιδιοτέλεια και η αμεροληψία του (δέντρα γιγάντια όσο και σπάνια) κοντεύει να εκλείψουν

αλλά με εκσυγχρονισμένα μέσα). Σήμερα αφήνουμε τον Στήβεν Ράνσιμαν να μιλήσει εξ ολοκλήρου μέσα από τα έργα του «Η Άλωση της Κωνσταντινουπόλεως, 1453» και «Η Βυζαντινή Θεοκρατία». Παραθέτουμε αυτούσια, χωρίς δικά μας σχόλια, αποσπάσματα του διακεκριμένου συγγραφέα.

“Οι Βυζαντινοί πίστευαν ότι καθήκον και προνόμιό τους ήταν να «συντηρήσουν» τους μεγάλους πολιτισμούς του

παρελθόντος, της Ελλάδας και της Ρώμης, που τους είχαν κληρονομήσει διαποτισμένους με το Χριστιανικό πνεύμα. Είχαν βαθιά συνειδητοποιή-

από τους κήπους της Μεσαιωνικής μας ιστοριογραφίας».

Τον Στήβεν Ράνσιμαν ξεχωρίσαμε για το επετειακό μας αφιέρωμα στην Άλωση της Κωνσταντινουπόλεως ως τον κορυφαίο επιστήμονα Βυζαντινολόγο, για να παρουσιάσουμε από τις στήλες του π. «Ο Πυρσός» στους αναγνώστες μας που διψάνε για την αλήθεια, για το πώς η Τουρκία συμπεριφερόταν στο παρελθόν απέναντι στους προγόνους μας, ιδιαίτερα κατά την 29ην Μαΐου 1453 (και το πώς εξακολουθεί να έχει την ίδια τακτική,

σει ότι το θείο βρίσκεται πέρα από την ανθρώπινη κατανόηση και μπορεί να ερμηνευτεί μόνο με σύμβολα. Η επίγεια Αυτοκρατορία είναι ένα εφήμερο πράγμα. Δικαιώνεται τόσο, όσο βρίσκεται σε σχέση με τη Βασιλεία των Ουρανών. Η Βασιλεία των Ουρανών είναι αόρατη, αιώνια Ιδέα. Το επίγειο βασίλειο δεν είναι τίποτε άλλο από την επίγεια σκιά της. Για να εκπληρώσει το ρόλο του πρέπει να είναι δίκαιο και αρμονικό, να κυριαρχείται από την Αληθινή Πίστη, όσο είναι δυνατόν να γνωρίσει ο άνθρωπος την Αληθινή Πίστη. Αλλά η αμαρτία δι-

αποτίζει τον πρόσκαιρο κόσμο. Οι Βυζαντινοί πίστευαν ότι η αμαρτωλότητά τους είναι αυτή που προκάλεσε την παρακμή και την πτώση. Αλλά το ιδανικό τους παρέμενε υψηλό, όσο κι αν η πραγματοποίησή του στην πράξη δεν ανταποκρινόταν και πολύ σ' αυτό το ιδανικό.

Το απόγευμα της Δευτέρας 28 Μαΐου (1453) ήταν ζάστερο και φωτεινό. Αυτή ήταν η ώρα που το τουρκικό στρατόπεδο άρχισε τη δραστηριότητά του. Άνθρωποι προχώρησαν κατά χιλιάδες για να συμπληρώσουν το γέμισμα της τάφρου... Περίπου κατά τη μία και μισή το πρωί ο Σουλτάνος έκρινε ότι όλα ήταν έτοιμα και έδωσε τη διαταγή της εφόδου. Οι Εκκλησίες κοντά στα τείχη άρχισαν να σημαίνουν τις καμπάνες τους... Τρία μίλια πιο μακριά, στην εκκλησία της Αγίας Σοφίας, οι πιστοί έμαθαν ότι η μάχη είχε αρχίσει. Κάθε άνδρας που είχε μάχιμη ηλικία ξαναγύρισε στη θέση του. Και γυναίκες (μεταξύ αυτών και καλόγριες) έσπευσαν στα τείχη να βοηθήσουν...

Στα τείχη δεν υπήρχε χρόνος για προσευχή. Ο Σουλτάνος είχε καταστρώσει τα σχέδιά του με επιμέλεια. Ακόμη μια φορά οι κα-

μπάνες των εκκλησιών κοντά στα τείχη σήμαναν για να δώσουν το σημείο του συναγερμού. Αλλά, ο ήχος τους σκεπά-

στηκε από τον κρότο του μεγάλου πυροβόλου του Ουρβανού και των άλλων πυροβόλων όταν άρχισαν πάλι να βομβαρδίζουν τα τείχη.

Μέσα σε λίγα λεπτά οι Ανατολίτες είχαν ριχτεί στην επίθεση. Αντίθετα προς τους ατάκτους ήταν καλά οπλισμένοι και καλά πειθαρχημένοι και όλοι τους Μουσουλμάνοι, αμιλλώμενοι για τη δόξα να είναι οι πρώτοι που θα έμπαιναν μέσα στην χριστιανική Πόλη. Με την άγρια μουσική των σαλπικτών και των αυλητών τους ρίχτηκαν απάνω στον φράχτη... Οι Έλληνες πρόβαλλαν πεισματώδη αντίσταση. Αλλά, το βάρος του αριθμού τούς απώθησε προς το εσωτερικό τείχος... Οι Τούρκοι που ήταν τώρα στην κορυφή του φράχτη τούς τόξευαν και τους κατέσφαζαν. Σε λίγο πολλοί γενίτσαροι έφτασαν στο εσωτερικό τείχος και το ανέβηκαν. Ξαφνικά κάποιος κοίταξε απάνω και είδε τις Τουρκικές σημαίες να κυματίζουν στον πύργο απάνω από την Κερκόπορτα. Τότε ακού-

στηκε η κραυγή: «Η Πόλις εάλω!...». Την ώρα εκείνη ήρθαν και είπαν στον Αυτοκράτορα για την είσοδο των Τούρκων από την Κερκόπορτα. Ο Αυτοκράτορας έσπευσε

αμέσως εκεί, αλλά έφτασε πολύ αργά. Είχε μεταδοθεί πανικός. Γύρισε το αλόγιο του και κάλπασε προς την κοιλάδα

Η ΑΛΩΣΗ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ (1453)

του Λύκου και στα ρήγματα του φράχτη. Προσπάθησαν να ανασυντάξουν τους Έλληνες. Μάταια όμως.

Ησφαγή υπήρξε πολύ μεγάλη. Η **Η**άμυνα τώρα είχε σπάσει. Η πόλη είχε γεμίσει από Χριστιανούς που προσπαθούσαν να διαφύγουν και όλο και πιο πολλοί γενίτσαροι έπεφταν απάνω τους. Ο Κωνσταντίνος είδε τώρα ότι η Αυτοκρατορία είχε χαθεί και δεν είχε καμιά επιθυμία να επιζήσει ο ίδιος. Πέταξε τα αυτοκρατορικά εμβλήματα και, με τον Δον Φραντζίσκο και τον Ιωάννη Δαλμάτη πάντοτε στον πλευρό του, ακολούθησε τον Θεόφιλο. Κανείς δεν τον ξανάδε πια (τον Αυτοκράτορα).

Η κραυγή ότι η Πόλη είχε χαθεί αντηχούσε σε όλους τους δρόμους. Από τον Κεράτιο Κόλπο και τις ακτές του Χριστιανοί και Τούρκοι μπορούσαν να διακρίνουν τουρκικές σημαίες να κυματίζουν στους ψηλούς πύργους των Βλαχερνών.

Η ΜΟΙΡΑ ΤΩΝ ΗΤΤΗΜΕΝΩΝ ...

Ο κατακτητής στρατός επιτρέπεται να λεηλατήσει χωρίς περιορισμούς επί τρεις μέρες. Ο Σουλτάνος Μεχμέτ είχε υποσχεθεί στους στρατιώτες του τις τρεις μέρες της λαφυραγωγίας στις οποίες είχαν δικαίωμα. Αυτοί ξεχύθηκαν μέσα στην Πόλη... Όλοι τους ρίχτηκαν άγρια στην λεηλασία. Σκότωναν όποιον έβρισκαν στους δρόμους, άνδρες, γυ-

ναίκες και παιδιά, χωρίς διάκριση. Το αίμα έτρεχε ποτάμι στους κατηφορικούς δρόμους. Αλλά, σε λίγο η επιθυμία για σφαγή κατευνάστηκε. Οι στρατιώτες αντιλήφθηκαν ότι οι αιχμάλωτοι και τα πολύτιμα αντικείμενα θα τους έφερναν πιο πολύ κέρδος...

Οι στρατιώτες απέσπασαν την ιερότερη εικόνα της Θεομήτορος από το θώκο της και την τεμάχισαν. Ήταν η Οδηγήτρια, που λένε ότι είχε ιστορήσει ο ίδιος ο άγιος Λουκάς.

Όλες οι εκκλησίες λεηλατήθηκαν. Κατόπιν οι ναύτες και από τους δύο στόλους και οι πρώτες ομάδες των στρατιωτών συνέκλιναν προς τη μεγαλύτερη εκκλησία σε όλο το Βυζάντιο, την Μητρόπολη, την Αγία

Σοφία.

Ηεκκλησία ήταν γεμάτη. Ο Όρθρος είχε τελειώσει και ψαλλόταν η θεία Λειτουργία. Οι βαριές μπρούντζινες πύλες της εκκλησίας είχαν κλείσει έξω τον θόρυβο της αναστάτωσης που γινόταν στην Πόλη. Μέσα, το εκκλησίασμα προσευχόταν για το θαύμα που μόνο αυτό μπορούσε να τους σώσει. Αλλά οι πιστοί προσεύχονταν στα χαμένα. Δεν πέρασε πολλή ώρα και οι πύλες γκρεμίστηκαν. Οι πιστοί παγιδεύτηκαν. Μερικοί από τους γέροντες και τους ανάπηρους σφάχτηκαν επί τόπου. Οι περισσότεροι από τους άλλους δέθηκαν ή αλυσοδέθηκαν

μαζί. Πέπλα και μαντήλια των γυναικών χρησιμοποιήθηκαν ως σχοινιά. Πολλά από τα ωραιότερα κορίτσια και αγόρια και πολλοί από τους πλουσιοντυμένους ευγενείς κόντεψαν, σχεδόν, να σπαραχθούν από τους στρατιώτες που μάλωναν μεταξύ τους ποιος θα τους πρωτοπάρει....

Οι ιερείς εξακολουθούσαν να ψάλλουν στο ιερό, ώσπου τους έπιασαν κι αυτούς. Αλλά, την τελευταία στιγμή, έτσι πίστευαν οι ευλαβείς, μερικοί απ' αυτούς άρπαζαν τα πιο ιερά σκεύη και τράβηζαν προς το νότιο τείχος του ιερού. Το τείχος άνοιξε και τους άφησε να περάσουν και έπειτα ξανάκλεισε πίσω τους. Και θα παραμείνουν εκεί ώσπου το ιερό οικοδόμημα να ξαναγίνει πάλι εκκλησία...

Υπήρχαν ακόμα μεγάλες βιβλιοθήκες στην Πόλη, μερικές κοσμικές και οι περισσότερες των Μοναστηριών. Τα περισσότερα βιβλία κάρηκαν. Αλλά υπήρχαν μερικοί Τούρκοι αρκετά έξυπνοι για να καταλάβουν ότι ήταν εμπορεύσιμα αντικείμενα και διέσωσαν μερικά που αργότερα πουλήθηκαν για ευτελή ποσά σε όποιον ενδιαφερόταν.

Μέσα στις εκκλησίες έγιναν σκηνές ακολασίας. Πολλοί σταυρωμένοι με πολύτιμες πέτρες κουβαλήθηκαν με τούρκικα τουρμπάνια τυλιγμένα γύρω από τα κεφάλια τους...

Οι νεκροί μαζί με τους αμάχους, εκείνους που υπήρξαν θύματα της σφαγής,

λέγεται ότι ήταν 4.000.

Ο ίδιος ο Σουλτάνος μπήκε στην Πόλη αργά το απόγευμα συνοδευόμενος από την εκλεκτότερη φρουρά του. Προχώρησε αργά μέσα από τους δρόμους ως την Εκκλησία της Αγίας Σοφίας. Μπροστά από τις πύλες της ξεκαβαλίκευσε και έσκυψε για να σηκώσει μια χούφτα χώμα που έριξε απάνω στο τουρμπάνι του ως πράξη ταπεινοφροσύνης μπροστά στο θεό του. Μπήκε μέσα στην εκκλησία και έμεινε για μια στιγμή σιωπηλός...

Ο Μωάμεθ επέμεινε να μετατραπεί αμέσως η εκκλησία σε τζαμί. Ένας από τους ουλεμάδες του ανέβηκε στον άμβωνα και κήρυξε ότι δεν υπήρχε άλλος θεός από τον Αλλάχ. Ο ίδιος κατόπιν ανέβηκε στο ιερό και προσκύνησε τον νικηφόρο θεό του".

...

Η Κωνσταντινούπολη ήταν πια Τουρκική. Ο πληθυσμός της σχεδόν εξαφανίστηκε, όσος ήταν αδύνατον να εξαγοραστεί. Τα κορίτσια και τ' αγόρια πουλήθηκαν στην

Ανατολή και γέμισαν τα χαρέμια των Τούρκων, σύμφωνα με αυθεντικές μαρτυρίες ιστορικών. Το Οθωμανικό κράτος εδραιώθηκε, πια, οριστικά στην Ευρώπη. Ο Πατριάρχης έγινε, καθ' όλην την Τουρκοκρατία, ο Εθνάρχης του ελληνικού Γένους. Το Βυζαντινό

κράτος συντρίφτηκε. Ο λαός όμως παρέμεινε όρθιος, συσπειρωμένος γύρω από τη Μεγάλη του Χριστού Εκκλησία.

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΧΑΡΑΣ

Η Εβδομάδα Εξωτερικής Ιεραποστολής δεν πέρασε στο Σχολείο μας απαρατήρητη. Έγινε σχετική αναφορά και παρακολούθησαμε την προβολή που ετοίμασε μία ομάδα φοιτητών που επισκέφτηκε πρόσφατα το Κονγκό. Αυτό που μας εντυπωσίασε ήταν το πόσο ευτυχισμένα γίνονταν τα παιδιά όταν οι φοιτητές τους μοίραζαν μικρά και ασήμαντα για μας δώρα, όπως μπαλόνια και καραμέλες. Συγκλονιστήκαμε όταν είδαμε μερικά απ' αυτά να μην ξέρουν πώς τρώγεται μια καραμέλα και να την βάζουν στο στόμα ... με το χαρτί! Είδαμε επίσης με πόση ησυχία παρακολουθούσαν τη θ. Λειτουργία της Κυριακής και με πόση επιμέλεια διοργάνωναν εορταστικές εκδηλώσεις, στις οποίες μικρά και μεγάλα παιδιά μάθαιναν απ' έξω ολόκληρα κείμενα στα ελληνικά και μάλιστα στα αρχαία! Ας παραδειγματιζόμαστε από τον αγώνα που κάνουν τα παιδιά της Μαύρης Ηπείρου και από τον ζήλο που δείχνουν για τον πολιτισμό και την Ορθοδοξία μας...

Την αναγγελία μιας εκδρομής την υποδεχόμαστε πάντα με φωνές χαράς. Το ίδιο συνέβη κι όταν ο καθηγητής της Τεχνολογίας κ. Μουτεβελής μας

ανακοίνωσε ότι θα **επισκεφτούμε την αλευροβιομηχανία «Μύλοι Μάρρα»** στην Κόρινθο. Φτάνοντας εκεί αντικρίσαμε τις τεράστιες και σύγχρονες εγκαταστάσεις της βιομηχανίας, στις οποίες μας ξενάγησαν οι αρμόδιοι. Είδαμε αμέτρητα θορυβώδη μηχανήματα και μάθαμε πολλά πράγματα που δεν ξέραμε. Ομολογούμε ότι ποτέ μας δεν φανταζόμασταν ότι υπάρχουν τόσοι πολλοί τύποι αλευριού σαν αυτούς που μας έδειξαν εκεί από κοντά!

Άλλη μία εκδρομή αποφάσισαν να μας χαρίσουν οι υπεύθυνοι της Περιβαλλοντικής μας Ομάδας, αυτή τη φορά στο **Κέντρο Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης Στυμφαλίας**. Φτάνοντας εκεί, και αφού ενημερωθήκαμε για τον μεγάλο φυσικό πλούτο της λίμνης, χωριστήκαμε σε ομάδες, κάθε μια από τις οποίες είχε κι έναν αρχηγό, έναν φαρμακοποιό κι έναν εξερευνητή. Έτσι άρχισε η εξερεύνηση, που –μεταξύ άλλων δραστηριοτήτων- περιλάμβανε την πραγματοποίηση μετρήσεων στο νερό

της λίμνης και την παρακολούθηση των πουλιών του υδροβιότοπου με κιάλια. Ήταν άλλη μια εκδρομή που μας εκπαίδευσε, αλλά και μας χάρισε στιγμές γέλιου και διασκέδασης.

και δημιουργίας

Μια εβδομάδα πριν τις διακοπές του Πάσχα το Σχολείο μάς βοήθησε να **προετοιμαστούμε πνευματικά** για τις μεγάλες μέρες που έρχονταν. Ο πνευματικός πατέρας δέχτηκε με αγάπη όσους από μας ήθελαν να καθαρίσουν την ψυχή τους και κάποια απ' τις επόμενες μέρες συμμετείχαμε σε μια θ. Λειτουργία στην παραθαλάσσια εκκλησία των Αγίων Αναργύρων στο Καλαμάκι, όπου μεταλάβαμε. Είδαμε, τέλος, σε μία πολύ καλή προβολή **τα Πάθη του Κυρίου**.

Όταν **τα κορίτσια** που πηγαίνουν χρόνια κατασκήνω-ση επιθυμούν να αναπολήσουν τις όμορφες εμπειρίες της κατασκηνωτικής τους ζωής κι όταν κάποια άλλα κορίτσια θέλουν να γνωρίσουν κι αυτά πόσο όμορφα και δημιουργικά περνάνε οι κατασκηνωτικές μέρες, τότε μία **προκατασκηνωτική συνάντηση** γίνεται γεγονός! Εβδομήντα – ογδόντα κορίτσια συγκεντρωθήκαμε την Πέμπτη του Πάσχα στην κατασκήνωση της «Κοινωνικής Προσπάθειας» στη Βένιζα. Παίξαμε, τραγουδήσαμε, φάγαμε, συζητήσαμε και χαρήκαμε. Ήταν μια μέρα με πολλή χαρά και κέφι, που έφερε για λίγο και πάλι κοντά κατασκηνώτριες και στελέχη από την Αθήνα, τα Μέγαρα και την Κόρινθο και άναψε φτιλιές για το καλοκαίρι που φτάνει!..

Αλλά και **τα αγόρια** πραγματοποίησαν τη δική τους **προκατασκηνωτική συνάντηση** στη Βένιζα το Σάββατο του Λαζάρου. Παρά τη βροχερή μέρα δεν τους έλειψε καθόλου το κέφι, ούτε και το παιχνίδι. Βρήκαν κρυμμένους θησαυρούς, αναχαίτισαν αντίπαλους στρατούς. Έτσι έφαγαν και τραγούδησαν με πολλή όρεξη. Επίσης, παρακολούθησαν μία παρουσίαση για τη Μ. Εβδομάδα που άρχιζε. Οι εντυπώσεις τους, τις οποίες μοιράστηκαν μεταξύ τους κατά τη διαδρομή της επιστροφής, προμηνύουν αυξημένη συμμετοχή στα φετινά Κατασκηνωτικά Σεμινάρια.

Ήδη βρισκόμαστε μπροστά στις **εξετάσεις!** Αρχίζει η περίοδος στην οποία πρέπει να παραμερίσουμε τη διασκέδαση και να προσηλωθούμε στο διάβασμα. Δεν χρειάζεται πανικός! Όμως, για να μπορέσουμε να αντεπεξέλθουμε στις απαιτήσεις των εξετάσεων χρειαζόμαστε μία καλή οργάνωση του χρόνου μας, υπομονή και προσπάθεια. Σίγουρα για άλλους η περίοδος αυτή θα είναι πιο εύκολη, για άλλους πιο δύσκολη. Αλλά, όσο μπορούμε, πρέπει όλοι να ανεβάσουμε στον εαυτό μας λίγο ψηλότερα τον πήχυ, ώστε να πετύχουμε τους στόχους μας. Καλή επιτυχία σε όλους!

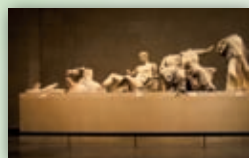
Οι Παρατηρητές (Παρ. & Άννα Παπαβενετίου, Α΄ Λυκ. & Γ΄ Γυμν.) και Σία (Παν. Κουρκουλιώτη, Α΄ Γυμν.)

για σας τους εφήβους

ΔΕΛΤΙΟ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

ΤΗΝ 25η ΘΕΣΗ ΚΑΤΕΚΤΗΣΕ ΤΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΤΗΣ ΑΚΡΟΠΟΛΗΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

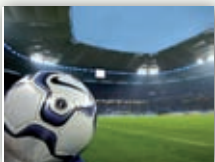

στην αξιολογική λίστα με τα 100 πιο δημοφιλή μουσεία και εκθέσεις στον κόσμο για το 2010. Η θέση που δόθηκε στο μουσείο μας είναι τιμητική.

1.355.720 άτομα το επισκέφτηκαν. Στην πρώτη θέση βρίσκεται το Μουσείο του Λούβρου, ακολουθεί το Βρετανικό Μουσείο και τρίτο έρχεται το Μητροπολιτικό Μουσείο της Ν. Υόρκης. Η Ελλάδα, αν και είναι χώρα μικρότερη σε πληθυσμό, βρίσκεται στις υψηλότερες θέσεις της λίστας (εφ. «Η Καθημερινή», 16-4-2011). Καλούμαστε, λοιπόν, ως παιδιά της Ελλάδας, να αγαπήσουμε και να αναδείξουμε ακόμη περισσότερο το μοναδικό στον κόσμο πολιτιστικό μας κόσμημα.

«ΚΡΙΣΗ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΕΠΙΠΕΔΑ ΣΤΟ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟ».

Αυτός είναι ο τίτλος πρόσφατου άρθρου στην εφ. «Η Καθημερινή», 23-24.4.2011. Αναφέρεται με συγκεκριμένα στοιχεία πόσο «γιγαντώθηκαν τα χρέη και η διαφθορά» στο χώρο του ποδοσφαίρου. «Σε εξέλιξη», σημειώνει, «βρίσκεται η έρευνα της Δικαιοσύνης και για τους κατά την UEFA ύποπτους αγώνες των ελληνικών διοργανώσεων, το αποτέλεσμα των οποίων ενδέχεται να χειραγωγήθηκε για στοιχηματικούς λόγους.

Ερευνώνται 39 παιχνίδια και έχουν ελεγχθεί οι λογαριασμοί τουλάχιστον 50 ανθρώπων του ποδοσφαίρου, οι οποίοι διοικούν περίπου

30 ομάδες». Επίσης «έχουν ανοιχτεί λογαριασμοί διαιτητών, μάνατζερ και ανθρώπων της ΕΠΟ», ενώ «υπάρχουν συχνές καταγγε-

λίες για υπαλλήλους της ομοσπονδίας». Να πόσο μεγάλα οικονομικά συμφέροντα εξυπηρετεί ο συντηρούμενος φανατισμός και η βία στο ποδόσφαιρο. Δεν πρόκειται πλέον για άθλημα αλλά για διεφθαρμένο οικονομικό σύστημα.

ΤΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΕΡΑΣΤΙΑΣ ΔΙΩΡΥΓΑΣ, ΤΟΥ "ΝΕΟΥ ΒΟΣΠΟΡΟΥ", οραματίζεται ο Τούρκος πρωθυπουργός Ταγίπ Ερντογάν!

Το «τρελό και μεγαλοπρεπές σχέδιό του», όπως το χαρακτηρίζει κι ο ίδιος, είναι η δη-

μιουργία ενός καναλιού που θα ενώνει τη Μαύρη Θάλασσα με τη Θάλασσα του Μαρμαρά. Θα ονομάζεται «Ιστανμπούλ Κανάλ» και πρόκειται να είναι ένα από τα μεγαλύτερα τεχνολογικά επιτεύγματα του κόσμου! Ο κ. Ερντογάν, αν και δεν ανέφερε την ακριβή θέση της διώρυγας ούτε το κόστος της, είπε ότι προβλέπεται να είναι έτοιμη το 2023. Θα έχει μήκος 45-50 χλμ., πλάτος 500 μ. και βάθος 25 μ.! Με τον τρόπο αυτό θα «αποσυμφορηθεί» ο Βόσπορος, που είναι αυτή τη στιγμή το μοναδικό πέρασμα από τον Εύξεινο Πόντο προς τη Μεσόγειο. Παράλληλα, θα προστατεύεται από τη μόλυνση του περιβάλλοντος η Κων/πολη (εφ. «Η Καθημερινή», 28-4-2011). Εμείς αναρωτιόμαστε: Ποιοι είναι οι στόχοι και οι οραματισμοί της δικής μας πολιτικής ηγεσίας στον 21ο αιώνα;

ΘΑΥΜΑ ΣΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ ΤΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ

αποτελεί ένα πανεπιστήμιο όπου μπορούν οι νέοι να φοιτούν δωρεάν. Στην ήπειρο αυτή, στην οποία οι άνθρωποι συναντούν ανυ-

πέρβλητες δυσκολίες για να ικανοποιήσουν βασικές τους ανάγκες και πεθαίνουν από την πείνα και τις αρρώστιες, η ανώτατη εκπαίδευση είναι για ελάχιστους. Ωστόσο, η Ορθόδοξη Μητρόπολη Κεντρίας Αφρικής έχει κάνει

ένα μεγάλο όνειρο πραγματικότητα εδώ και τέσσερα χρόνια. Ίδρυσε και λειτουργεί στην Κινσάσα (πρώην Ζαϊρ) του Κονγκό Ορθόδοξη Θεολογική Σχολή, με έξοδα που προέρχονται αποκλειστικά από δωρεές Ελλήνων. Ο πρόεδρος της εκεί ελληνικής κοινότητας κ. Κων. Σοφιάδης δώρισε το οικοπέδο, ενώ το κτίριο του Παν/μίου χτίστηκε με χρήματα ιεραποστολικών συλλόγων και ιδιωτών της πατρίδας μας. Ο ι. Ναός του κατασκευάστηκε με έξοδα της Ι. Μονής Ιβήρων Αγ. Όρους. Οι νέοι φοιτητές της σχολής, παράλληλα με τις σπουδές τους, ζουν στο οικοτροφείο της την ορθόδοξη χριστιανική ζωή, βοηθούν στον ραδιοφωνικό σταθμό της ιεραποστολής «Η φωνή της Ορθοδοξίας», ηχογραφούν σε CD ύμνους στη γαλλική και την ελληνική γλώσσα. Με την ολοκλήρωση της φοίτησής τους γίνονται δάσκαλοι σε ντόπια ορθόδοξα δημοτικά σχολεία και λύκεια, χειροτονούνται κληρικοί και πλαισιώνουν το ιεραποστολικό έργο της Ορθόδοξης Εκκλησίας της Αφρικής. Επιθυμία του Αρχιεπισκόπου Κεντρίας Αφρικής κ. Ιγνατίου είναι το Πανεπιστήμιο σύντομα να αποκτήσει και άλλες Σχολές: Γεωπονική, Πληροφορική και Ιατρική (εφ. «Η Καθημερινή», 22-4-2011). Και έτσι, να σκορπίζει το φιλανθρωπικό μήνυμα της Ορθοδοξίας μας.

ΖΕΙ ΜΟΝΟΣ ΣΤΗ ΜΕΣΗ ΤΗΣ ΕΡΗΜΟΥ

του Τέξας εδώ και τέσσερα χρόνια ο πρώην φωτογράφος μόδας Τζον Γουέλς. Το 2007, μετά από 25 χρόνια ζωής και δουλειάς στη Ν. Υόρκη, πούλησε το σπίτι του, πλήρωσε όλα του τα χρέη και βάλθηκε να χτίζει με τα χέρια του τον «προσωπικό του παράδεισο» στην έρημο. Με βασικές γνώσεις μηχανικής και φυσικής και πολλή επινοητικότητα φτιάχνει ό,τι του χρειάζεται, βασιζόμενος στις εναλλακτικές μορφές ενέργειας και χρησιμοποιώντας για τις ανάγκες του το

βρόχινο νερό. Δέχεται λιγοστές επισκέψεις και χρησιμοποιεί τον υπολογιστή του για να ενημερώνεται και να επικοινωνεί με τους φίλους του σ' όλο τον κόσμο. Αυτό που του χαρίζει ο νέος τρόπος ζωής είναι το προνόμιο να ζει σε αρμονία με τη φύση και να χαίρεται τη φυσική ζωή (εφ. «Το Βήμα», 3-4-2011).

Η Π Α Τ Ι ΕΙΝΑΙ ΑΚΑΤΑΛΛΗΛΟ ΘΕΑΜΑ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ & ΕΦΗΒΟΥΣ εκτιμούν τρεις αρθρογράφοι της εφ. «Η Καθημερινή» (7-4-2011). Αναλυτικά:

- Ο Βασ. Παπαθεοδώρου, συγγραφέας εφηβικών βιβλίων, αναρωτιέται τι κάνει αυτή τη «σαπουνόπερα» να είναι τόσο θελκτική: «Μήπως το μείγμα μικρομέγαλων παιδιών και ξεμωραμένων ενηλίκων; Μήπως οι βλακώδεις διάλογοι;... Μήπως ότι η σειρά είναι «ένας πολτός από τίποτα;». Καταλήγει ότι «εκεί είναι το μυστικό: Στο τίποτα, στο βλέπω χωρίς να παρακολουθώ, στο δεν με νοιάζει καν η ιστορία, ούτε αν έχω χάσει 178 επεισόδια, αφού το ίδιο είναι... Η προβολή στοχεύει σε τέτοιες οικογένειες που δεν ντρέπονται να δουν το σίριαλ όλες μαζί».

- Η Μαρία Τοπάλη, ποιήτρια, μιλάει για «ντελίριο κατινιάς της Π ά τ ι», δηλαδή για το ότι περνάει ένα ήθος που θα συναντούσε κανείς σε πληθυσμούς παρακαμής. Η Πάτι είναι «κυνική, βλακώδης, φτηνιάρικη...».

- Ο Δημ. Μπούρας, δημοσιογράφος, γράφει: «Η τηλεοπτική Πάτι κάνει ό,τι κάνουν οι μεγάλοι. Κορίτσια κουνιούνται σαν σελέμπριτι σε πασαρέλα ή ξεμαλλιάζονται για ένα αγόρι... Το παιδί σπρώχνεται ύπουλα και αφύσικα στην εφηβεία... είναι σαν να βλέπει από την κλειδαρότρυπα ένα κόσμο που δεν βιώνει και αναγκαστικά τον μαϊμουδίζει». Επιτέλους. Μας είπαν και κάποιοι ειδήμονες την αλήθεια. Πάρτε και εσείς, φίλοι μας, τα μηνύματά τους. Σβήστε την Π ά τ ι από τη σκέψη σας.

Ο δικός σας ρεπόρτερ

ΘΡΗΝΗ Τῆ ΚΟΝ ΣΥΝΔΕΞΕΙ
† ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Τῆ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ
ΓΡΑΜΜΕΝΟΝ ΠΡὸς ΦΩΤΙΟΥ ΚΟΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΣ

ὁ τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου ὁ παλαιολόγος, ὅτι θέλω
να ἰσχυρισθῶ, δὲν ἐτάφηκε κανένας εὐτυχισμένος καὶ πολυ-
χρονημένος καὶ δόξασιμος εἰς τὴν ζωὴν ἐγώ, ἀλλὰ ἦτον ἕνας
ἀνθρώπου βασανισμένος καὶ πικραμένος †...

† Ὅλα τὰ ἐβουσίαζεν διὰ τὴν ἠγάπημένην Πόλιν,
ὅσον τὴν ἐλεγε καύχημα Ῥωμαίων καὶ Ἑλλήνων, ἐλπίδα
καὶ παρηγορίαν ἑσπεῖαν ὅσον ζῶσιν ὑπὸ τὴν τῆς ἡλίου ἀνα-
τολήν. † Δι' αὐτὸν ἡ Κωνσταντίνου πόλις δὲν ἦτο μογαχὰ
ἡ δόξασιμος πόλις ὅπου ἐβασίλευσε χιλίους χρόνους ἑσπεῖα
εἰς τὴν οἰκουμενὴν, ἀλλὰ καὶ ἡ σεβασμία κιβωτὸς τῆς Χριστι-
ανουσύνης καὶ τῆς Ὁρθοδοξίας, ὅπου ἐφύλαξε μέσα εἰς τὰ
μυστικὰ ἀμφοτέρωθεν τὰ δόγματα τῆς ἀμωμῆτος ἁρμοκεί-
ας καὶ καθ' ἑκάστην ἀρίστην τεχνὴν καὶ σοφίαν. † Καὶ
ἀφ' ὧν τὰ ἔδωκεν ὅλα γιὰ αὐτὴν, ὅσον ἦτο ζωντανὸς, χωρὶς να κρα-
τῆσει καμμιαὺν χάριον διὰ τὸν ἑαυτὸν τῶν τελευταίων πλεόν ἔ-
δωσε καὶ τὴν ζωὴν τῶν ὅπου ἦτον τὸ πλεόν ὀλίγον, διότι ἀποθαί-
νοντας ἐξεκράσε τὰ δύσυχον κορμὸν του, καὶ ἡ ψυχὴ τὰ ἐπέ-
θεν εἰς τὴν ἁγίαν τῆς Χριστοῦ ὅπου εἶπεν: δεῦτε πάντες οἱ κο-
πιῶντες καὶ πεφορτισμένοι καὶ τὴν ἀνασώσω ὑμῶν. †
Με ὅσα καὶ ἀνέκαμε, δὲν ἠμώρεσε νὰ γλυτώσει ἀπὸ ὅ-
τι εἶχε γραμμένον ὁ θεὸς διὰ τὸ ἔθνος μας. † Ἐσωτώθη
πολεμῶντας εἰς τὴν καστρόπορταν τοῦ Ῥωμαίου, εἰς τὰς
29 Μαΐου 1453, τὸ πρῶτον ἐβγαίνοντας ὁ ἥλιος. † Ἦν δὲ
πᾶσα ἡ ζωὴ τῆς αἰοιδήμου ἐν βασιλευσὶ καὶ γαληνοτάτῃ,
καὶ μαρτυρὸς τῶν χρόνων τεσσαράκοντα ἑννέα καὶ
μῆνες τρεῖς καὶ ἡμέραι εἶπεν. †...

Από το Αγιολόγιο

ΔΕΥΤΕΡΑ 10 ΜΑΪΟΥ

Ο απόστολος Σίμων ο Ζηλωτής ο Κανανίτης είναι ένας από τους Δώδεκα Μαθητές του Χριστού, του οποίου τη μνήμη εορτάζει σήμερα η Εκκλησία μας. Στη γλώσσα της Παλαιάς και της

Καινής Διαθήκης «ζηλωτής» είναι ο άνθρωπος που αγωνίζεται με ζήλο χωρίς παρεκκλίσεις για το συγκεκριμένο ιδανικό του και που αφοσιώνεται σ' αυτό με ιερό πάθος. Τον καίει η υπεράσπιση και ο θρίαμβος της αλήθειας και της δικαιοσύνης. Ζηλωτές, με την ευρύτερη έννοια, ήσαν όλοι οι Άγιοι της Εκκλησίας, που μέσα τους καλλιεργούσαν τον θείον έρωτα και διέθεταν ενθουσιασμό στον πνευματικό αγώνα. Σε μια επιστολή του ο απόστολος Παύλος γράφει ότι οι χριστιανοί πρέπει να είναι «τῷ πνεύματι ζέοντες», δηλαδή να έχουν θερμό και ένθεο φρόνημα. Ενάρετος άνθρωπος είν' εκείνος που εκδαπανάται σαν τη λαμπάδα, σαν το λύχνο που με το λάδι του φωτίζει, όπως λέει το ι. Ευαγγέλιο: «λύχνος ο καιόμενος καί φαίνων». Αυτόν το ζήλο διέθετε και ο απόστολος Σίμων ο Κανανίτης, καθώς και όλοι οι Απόστολοι που πρόσφεραν τη ζωή τους για την αγάπη και τη δόξα του Χριστού.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'

Ζήλος ένθεος καταλαβών σε τοῦ γνωσθέντος σοι, σαρκός έν εἶδει, Ζηλωτήν έν Αποστόλοις ανέδειξε· καί τοῦ Δεσπότου ζηλώσας τόν θάνατον, διά Σταυροῦ πρός αὐτόν έξεδήμησας. Σίμων ένδοξε, Χριστόν τόν Θεόν ίκέτευε δωρησασθαι ήμίν το μέγα έλεος.

ΣΑΒΒΑΤΟ 14 ΜΑΪΟΥ

Ο άγιος μάρτυρας Αλέξανδρος ο Ρωμαίος τιμάται στις 14 Μαΐου. Μας είναι γνωστό ότι ο Θεός δημιούργησε τόσο τον άορατο όσο και τον ορατό κόσμο, ώστε ο άνθρωπος να απολαμβάνει τα θεϊκά αγαθά. Όχι μόνο η

υλική δημιουργία αλλά και οι άγιοι Άγγελοι υπηρετούν στο έργο της σωτηρίας του ανθρώπου. «Πάντες εισί λειτουργικά πνεύματα εις διακονίαν άποστελλόμενα διά τούς μέλλοντας κληρονομείν σωτηρίαν», αναφέρεται στην Αγία Γραφή (Εβρ. α', 14). Και ακόμα σ' έναν Ψαλμό είναι γραμμένο το εξής: «Παρεμβαλεῖ άγγελος Κυρίου κύκλω τῶν φοβουμένων (τῶν σεβομένων, αγαπώντων) αὐτόν καί ρύσεται αὐτούς». Σύμφωνα με τα γραφικά αυτά χωρία διακρίνουμε ότι η Εκκλησία μας διδάσκει πως κάθε άνθρωπος έχει τον φύλακα Άγγελο της ψυχής και όλης της υπόστασής του. Υπάρχει μάλιστα και μία περιεκτική ευχή «εις τόν Άγγελον φύλακα τῆς ψυχῆς καί τῆς ζωῆς τοῦ ανθρώπου». Στο μαρτύριο του αγίου Αλεξάνδρου του Ρωμαίου η διδαχή αυτή βρίσκει ολοφάνερα την εφαρμογή της. Ο δήμιος δεν σηκώνει το μαχαίρι να κόψει την κεφαλή του Αγίου, γιατί βλέπει να τον παραστέκουν Άγγελοι του Θεού!

Υπάρχουν και θαύματα στα οποία οι άγιοι Άγγελοι υπηρετούν άμεσα ή έμμεσα για τη σωτηρία του ανθρώπου, όπως καθορίζεται από το θείο θέλημα.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄.

Ο Μάρτυς σου, Κύριε, έντη άθλήσει αὐτοῦ τὸ στέφος έκομίσατο τῆς άφθαρσίας έκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ήμῶν· έχων γάρ τήν ισχύν σου, τούς τυράννους καθεῖλεν· έθραυσε καί δαιμόνων τὰ άνίσχυρα θράση. Αὐτοῦ ταῖς ίκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεός, σώσον τὰς ψυχὰς ήμῶν.

ΠΕΜΠΤΗ 19 ΜΑΪΟΥ

Στο μαρτύριο του αγίου Πατρικίου, επισκόπου Προύσης (19 Μαΐου), έχει διασωθεί ένας χαρακτηριστικός διάλογος ανάμεσα στον ειδωλολάτρη άρχοντα της πόλεως και στον άγιο μάρτυρα Επίσκοπο.

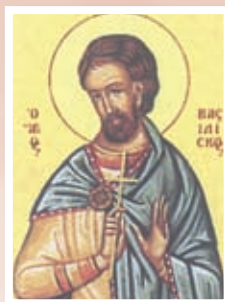
Ο ειδωλολάτρης άρχοντας ξεστόμισε με κομπασμό: «Να, πόσο μας αγαπούν και μας ευεργετούν οι θεοί! Μαζί με τα άλλα αγαθά μάς έδωσαν και τα θερμά και ιαματικά νερά της πόλεώς μας». Ο άγιος Πατρίκιος, όμως, με ομολογιακό θάρρος απάντησε στον άρχοντα: «Είναι αλήθεια πως ευεργετικά και ιαματικά είναι τα νερά της πόλεώς μας, μα αυτά δεν μας τα έδωκαν τα είδωλα, που τα επινοούν και τα κατασκευάζουν οι άνθρωποι, αλλά ο μόνος αληθινός Θεός, εκείνος Του οποίου δημιούργημα είναι όλος ο κόσμος...».

Και σήμερα, δυστυχώς, πολλοί άνθρωποι θαυμάζουν τα έργα της φύσεως, τις προόδους των Επιστημών και τα κατορθώματα της Τεχνικής σαν επινοήματα της ανθρώπινης διάνοιας. Αλλά λησμονούν ότι μέσα στη Δημιουργία είναι διάχυτη η σοφία, η δύναμη και η πρόνοια του Θεού. Η Λογική υποχρεώνει τον άνθρωπο να σπουδάζει με κάθε αφορμή και ευκαιρία το γραφικό: «Πᾶς γάρ οἶκος κατασκευάζεται ὑπό τινος, ὁ δέ τὰ πάντα κατασκευάσας Θεός» (Εβρ. γ', 3-4).

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄.

Τετράς Θεοφόρητος Τεραρχῶν ἱερῶν Τριάδα τὴν ἄκτιστον κατ' ἐναντίον ἐχθρῶν, πανσόφως ἐκήρυξε Πατρίκιος ὁ τῆς Προύσης, θεηγόρος ποιμάντωρ, Ἀκάκιος σὺν Μενάνδρῳ, καὶ Πολύαινος ἅμα. διὸ καὶ ὡς ἀθλήσαντες, δόξης ἠξιώθησαν.

ΚΥΡΙΑΚΗ 22 ΜΑΪΟΥ

Ο ένδοξος μάρτυς Βασιλίσκος ήταν ανεψιός του μεγαλομάγιστρα Θεοδώρου του Τήρωνος και καταγόταν από το χωριό Χουμιάλων κοντά στην Αμάσεια. Υπήρξε και αυτός ρωμαίος στρατιώτης. Επιθυμώντας με πόθο το μαρτυρικό τέ-

λος του θείου του αγίου Θεοδώρου, ζήτησε και επέτυχε τις μέρες εκείνες να πάει στο πατρικό του σπίτι και να ασπασθεί για τελευταία φορά τους δικούς του, στους οποίους συνέστησε να παραμένουν πιστοί στον Χριστό. Όταν ο ηγεμόνας Αγρίππας έμαθε ότι βγήκε από την φυλακή ο Βασιλίσκος, διέταξε να τον φέρουν μπροστά του δέσμιο, αφού του βάλουν υποδήματα με σιδερένια καρφιά. Αργότερα, καθώς οδηγούνταν στα Κόμανα με στρατιωτική φρουρά για να θανατωθεί εκεί, οι στρατιώτες, θέλοντας να γευματίσουν, τον έδεσαν σε έναν γέρικο πλάτανο. Αλλά, παραδόξως, βλέποντας το δέντρο αυτό ν' ανθίζει και να βγαίνει από τις ρίζες του νερό ξαφνιάστηκαν και συγκλονίστηκαν, με αποτέλεσμα να πιστέψουν στον Χριστό.

Φτάνοντας στα Κόμανα, όταν ο μάρτυς παρουσιάστηκε στον ηγεμόνα, αρχικά άκουσε τις προτροπές του για να προσφέρει θυσίες στα είδωλα. Ο ηγεμόνας μετά την άρνηση του Βασιλίσκου διέταξε να τον αποκεφαλίσουν και να πετάξουν το σώμα του στο ποτάμι. Οι χριστιανοί παρέλαβαν το τίμιο λείψανο και το έθαψαν με τιμές.

Ύστερα από χρόνια ο ευσεβής άρχοντας Μαρίνος οικοδόμησε ναό επ' ονόματι του αγίου, μέσα στον οποίο κατατέθηκε το τίμιο λείψανό του.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄.

Ὡς βασίλειον δῶρον καὶ θῦμα ἅγιον, τῷ Βασιλεῖ τῶν αἰῶνων καὶ ἀθλοθέτῃ Θεῷ δι' ἀθλήσεως στερρᾶς προσήχθης ἔνδοξε· σὺ γάρ τὴν πλάνην καθελῶν, στρατιώτης εὐκλεῆς, πανεύφημε Βασιλίσκε, τῆς ἀληθείας ἐδείχθης, Χριστῷ πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Από τις Ευαγγελικές Περικοπές

Κυριακή 8.5.2011

(Των Μυροφόρων)

Ευαγγελική περικοπή: Μάρκ. ιε', 43 - ιστ', 8
«Καί λίαν πρωΐ τῆς μιᾶς σαββάτων
ἔρχονται ἐπὶ τό μνημείον» (στ. 2)

Αξιοθαύμαστο και αξιοπαρατήρητο είναι το θάρρος που επέδειξαν οι Μυροφόρες. Παρά το γεγονός ότι η δειλία χαρακτηρίζει τις γυναίκες περισσότερο από τους άνδρες, οι γυναίκες μαθήτριες του Κυρίου έδειξαν τέτοιο θάρρος που δεν το έδειξαν οι Μαθητές του Χριστού και κρύφθηκαν «διά τον φόβον των Ιουδαίων».

Οι Μυροφόρες παρατήρησαν πού είχε τεθεί το σώμα του Διδασκάλου και έσπευσαν το απόγευμα της Παρασκευής να αγοράσουν αρώματα για το άχραντο σώμα Του. Και λίαν πρωΐ, με το γλυκοχάραμα, ξεκίνησαν για το μνημείο. Ούτε το πυκνό σκοτάδι τις εμπόδισε, ούτε ο βαρύς λίθος τις αποθάρρυνε.

Το θάρρος και η τόλμη των Μυροφόρων για την επιτέλεση του ιερού έργου της αγάπης τους προς τον Διδάσκαλο προβάλλεται υποδειγματική διά μέσου των αιώνων για να εμπνέει τις ευσεβείς ψυχές ανδρών και γυναικών. Προβάλλεται και σε εμάς, τους σημερινούς Χριστιανούς, που όχι σπάνια με «προφάσεις εν αμαρτίαις» παρουσιαζόμαστε άτολμοι στην εκτέλεση του καθήκοντός μας ή της διακήρυξης της πίστεως και της ομολογίας μας ως Χριστιανών. Βλέπουμε π.χ. κάποιον να καταφέρεται κατά της πίστεώς μας και εμείς σιωπάμε. Παρατηρούμε άλλους να διαβάλλουν και να πολεμούν την Εκκλησία μας για να παρασύρουν στην πλάνη τους πιο αφελείς αδελφούς μας και εμείς δεν ανοίγουμε το στόμα μας να τους υπερασπιστούμε. Απαράδεκτη η στάση αυτή προς την αλήθεια του Ευαγγελίου. «Ανδρίζεσθε καί κραταιουθήτε» μας υπαγορεύει το Άγιο Πνεύμα. «Αναλάβετε τήν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ» διακηρύσσει ο απ. Παύλος (Εφ. στ', 13). Ωστε νικηφόρα να αντεπεξέλθετε κατά του πονηρού.

Ο αληθινός Χριστιανός είναι ο πιο ηρωικός ανθρώπινος τύπος, όταν εμφανίζεται με φλογερή πίστη και με ιερό ενθουσιασμό, με τη δύναμη και τον φωτισμό του Αναστάσιου Χριστού. Μπορούμε να πετύχουμε κάθε τι καλό σε κάθε τίμιο αγώνα μας. Διαφορετική θα ήταν η όψη και η ζωή της κοινωνίας, αν οι Χριστιανοί προχωρούσαμε με θάρρος στην εκπλήρωση του καθήκοντός μας.

Κυριακή 15.5.2011

(Του Παράλυτου)

Ευαγγελική περικοπή: Ιωάν. ε', 1-15
«Ἴδε ὑγίης γέγονας· μηκέτι ἀμάρτανε,
ἵνα μὴ χεῖρόν σοί τι γένηται» (στ. 14)

Τριάντα οχτώ χρόνια, δηλαδή το μεγαλύτερο διάστημα της ζωής του ο Παράλυτος το πέρασε κατάκοιτος. Ανεκτίμητη η δωρεά που έλαβε από τον Κύριο. Αραγε, αργότερα θα θυμόταν ότι αιτία της βασανιστικής του αρρώστιας ήταν οι αμαρτίες της νεότητός του; Ο Κύριος που τον θεράπευσε του έδωσε αργότερα αυτή τη βασική συμβουλή: «μηκέτι άμάρτανε, ίνα μή χεῖρόν σοί τι γένηται», δηλ. "αν θέλεις να κρατήσεις την υγεία σου, πρόσεξε μη παραδοθείς πάλι στην αμαρτία, γιατί μια τέτοια διαγωγή θα έχει πιο οδυνηρές συνέπειες για όλη σου τη ζωή, την παρούσα και τη μέλλουσα".

Βαρυσήμαντα τα λόγια του Κυρίου. Υπογραμμίζουν μια πραγματικότητα. Οτι δηλαδή αιτία πολλών ασθενειών είναι η αμαρτία, ο άτακτος βίος. Είναι χιλιομαρτυρημένο ότι οι αμαρτίες πολλές φορές προκαλούν σωματικές και νευροψυχικές ασθένειες. Πολλοί λ.χ. επάνω στην έκρηξη του θυμού τους έπαθαν συμφόρηση. Στον μέθυσσο, στον ανήθικο, στον φθονερό, στον λαίμαργο, στον φιλάργυρο, μπορεί κάθε προσεκτικός παρατηρητής να διαπιστώσει τον δυσμενή αντίκτυπο στην υγεία της ψυχοσωματικής τους υπόστασης.

Και οι δυσμενείς συνέπειες της αμαρτίας ας επαναλάβουμε πως δεν περιορίζονται μόνο στο σώμα. Αλλά ρυπαίνουν και την ψυχή του ανθρώπου. Τα ψυχικά πάθη την καταβαρύνουν με τύψεις συνειδήσεως, με φόβους, με αισθήματα ανασφάλειας κ.ά. Βυθισμένος στον βαθύ πόνο κάποτε ο άνθρωπος ανακράζει: «Ταλαίπωρος ἐγώ ἄνθρωπος! τίς με ρύσεται ἐκ τοῦ σώματος τοῦ θανάτου τούτου;» (Ρωμ. ζ', 24).

Δεν υπάρχει μεγαλύτερο κακό και πικρότερη οδύνη από την αμαρτία. Αλλά το έλεος του Πανάγαθου Θεού την σβήνει και την εξαλείφει από εκείνους που μετανοούν ειλικρινά. Γεμάτος στοργή ο Φιλάνθρωπος Κύριός μας καλεί τους κοπιώντας: «Δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες καί πεφορτισμένοι καγώ ἀναπαύσω ὑμᾶς».

του μηνός Μαΐου

Κυριακή 22.5.2011

(Της Σαμαρείτιδος)

Ευαγγελική περικοπή: Ιωάν. δ', 5-42

«Τό ὕδωρ ὃ δώσω αὐτῷ γενήσεται πηγὴ ὕδατος ἀλλομένου εἰς ζωὴν αἰώνιον» (στ. 14)

Ἡ Σαμαρείτις προτίμησε το μεσημέρι ν' αντλήσει μόνη της νερό από το φρέαρ του Ιακώβ, ίσως για να μην ακούσει από άλλους τα ταπεινωτικά υπονοούμενα για την άτακτη ζωή της. Αλλά, παρά την αμαρτωλότητά της, η Σαμαρείτις διψούσε να βρει τη λύτρωση. Βρέθηκε λοιπόν ο Κύριος στο φρέαρ την ώρα εκείνη και της ζήτησε νερό να πει. Αλλά οι Ιουδαίοι απέφευγαν την επικοινωνία με τους Σαμαρείτες, γιατί τους θεωρούσαν αμαρτωλούς και εξωμότες. Γι' αυτό η γυναίκα εξέφρασε την απορία: «Πώς συ, Ιουδαίος, ζητείς από μένα για να πιεις νερό;». Ο Κύριος άνοιξε μαζί της διάλογο. Είχε και Αυτός να προσφέρει νερό, ασύγκριτα ωφελιμότερο από το φυσικό νερό. Είχε το «ζῶν ὕδωρ». Δεν μπορούσε φυσικά η Σαμαρείτις να καταλάβει τα λόγια του Κυρίου και τα βαθιά αυτά νοήματά τους. Αλλά, όταν ο Κύριος της αποκάλυψε τον ιδιαίτερό της βίο, τότε κατάλαβε ότι είχε απέναντί της έναν προφήτη. Και ζήτησε να γνωρίσει τον αληθινό Θεό. Προτίμησε το ὕδωρ του Χριστού από το ὕδωρ του φρέατος του Ιακώβ και έγινε πηγὴ ὕδατος ζώντος και για τους συμπατριώτες της: «Ελάτε και εσεῖς», τους πρότρεψε, «να Τον γνωρίσετε. Μήπως αυτός είναι ο Χριστός, ο Μεσσίας που περιμένουμε;».

Απερίγραπτη χαρά έφερε ο λόγος του Κυρίου στην διψασμένη ψυχή της, καθώς και στις ψυχές των άλλων Σαμαρειτών. Από τότε όλοι οι διψασμένοι που προστρέχουν στον Χριστό δροσίζονται και χαίρουν με τη ζωοπάροχη διδαχή Του.

Διψάνε οι άνθρωποι να μάθουν την αλήθεια για τον Θεό, για τον εαυτό τους, για την αιωνιότητα. Στο ερώτημα που πάντοτε συνέχει τον άνθρωπο «τι υπάρχει πέραν του τάφου» θα βρουν την απάντηση ότι από εκεί, κυρίως, αρχίζει η μακαρία ζωή. Στα νάματα της θείας χάριτος θα λουστούν και θα απαλλαγούν από τον ρύπο της αμαρτίας. Κοντά στον Χριστό θα ικανοποιησουν τη δίψα τους. Θα γίνουν και για άλλους πηγὴ αναβλύζοντος πνευματικού ὕδατος.

Κυριακή 29.5.2011

(Του Τυφλού)

Ευαγγελική περικοπή: Ιωάν. θ', 1-38

«Ἡμεῖς οἶδαμεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἁμαρτωλός ἐστιν» (στ. 24)

Ο φθόνος οδηγεί τον άνθρωπο σε παραλογισμούς και σε ανεπίτρεπτες πράξεις. Είναι πάθος ολέθριο, που σκοπίζει τη διάνοια και διαστρέφει τη λογική του ανθρώπου.

Οι Φαρισαίοι ήσαν άνθρωποι φθονεροί και καταφέρθηκαν πολλές φορές κατά του Κυρίου, εξαιτίας του φθόνου που τους διακατείχε. Με ζηλόφθονο τρόπο ενήργησαν, όταν πληροφορήθηκαν το καταπληκτικό θαύμα που έκανε ο Κύριος, δηλαδή τη θεραπεία του εκ γενετής τυφλού. Προσπάθησαν να διαψεύσουν το θαύμα και, επειδή αυτό ήταν αδύνατον, άρχισαν να κατηγορούν και να συκοφαντούν τον Κύριο. Αν ήσαν ειλικρινείς καθοδηγητές του λαού, θα έπρεπε να νιώσουν μεγάλο θαυμασμό για το πρωτοφανές αυτό θαύμα. Ο φθόνος γενικά χαρακτηρίζει τη στάση των Φαρισαίων έναντι του Κυρίου και αυτή ήταν η αιτία που τους εξώθησε στο έγκλημα της σταυρώσεως του Θεανθρώπου. Ήταν τόσο εμφανές το πάθος τους, ώστε να γίνει αντιληπτό ακόμη και απ' τον Πιλάτο. Ο ιερός Ευαγγελιστής μάς πληροφορεί ότι ο Πιλάτος ήξερε πολύ καλά ότι οι Φαρισαίοι «διά φθόνον παρέδωκαν τον Χριστόν» (Ματθ. κζ', 18).

Αλλά ο φθόνος δεν ήταν μόνο χαρακτηριστικό των Φαρισαίων. Και σήμερα, δυστυχώς, δεν είναι λίγοι οι άνθρωποι που διακατέχονται από το πάθος αυτό. Τους συναντάει κανείς σε κάθε βήμα της ζωής του: στην ίδια γειτονιά, στην εργασία, ακόμη και μέσα στην οικογένεια. Ο φθόνος αναφύεται στον άνθρωπο από την παιδική ηλικία μέχρι και την γεροντική. Πικραίνεται ο φθονερός όταν βλέπει τον άλλο να είναι υγιής και εργατικός, να έχει πνευματικά και διανοητικά προσόντα. Φτάνει ακόμη να φθονεί κάποτε και τον ευεργέτη του.

Ο Μέγας Βασίλειος γράφει ότι δεν υπάρχει τίποτε μιαιότερο από το να δαγκάνεται κανείς για την ευημερία του άλλου, να τρίζει τα δόντια του και να λιώνει. «Αδελφοί», λέγει ο Μ. Βασίλειος, «ας προφυλαχτούμε από το πάθος του φθόνου, διότι όπως η σκουριά κατατρώγει τον σίδηρο, έτσι και ο φθόνος κατατρώγει την ψυχή».

Περλορογιεκι

ΘΕΜΑ: Στον απόηχο του εορτασμού της εθνικής μας γιορτής

Φέτος είμαι πρώτη χρονιά στο γυμνάσιο «Απόστολος Παύλος». Στάθηκα πολύ τυχερή, γιατί, μαζί με πολλά άλλα, παρακολούθησα την ωραιότερη Εθνική Γιορτή της ζωής μου.

Οι πρόβες είχαν αρχίσει λίγο καιρό πριν και όλοι οι μαθητές που πήραν μέρος στη γιορτή ήταν πολύ αγχωμένοι. Όταν έφτασε η ορισμένη μέρα, όλοι προσπαθούσαμε να δώσουμε τον καλύτερο εαυτό μας, για να ευχαριστήσουμε τους καθηγητές μας για τον τόσο κόπο που είχαν κάνει για να αποδώσουν το επιθυμητό αποτέλεσμα. Συγκεντρωθήκαμε στο Κέντρο Νεότητας Κορίνθου και δόθηκε το σύνθημα έναρξης της γιορτής. Πρώτα απαγγέλθηκαν ποιήματα και αποδόθηκαν τραγούδια από τη χορωδία. Έπειτα άρχισε το θεατρικό έργο. Οι μαθητές το απέδωσαν με μεγάλη επιτυχία. Ανάμεσα στις σκηνές του ακούγονταν και οι σχετικές αναφορές, που τόνιζαν τα ιστορικά γεγονότα που παρουσιάζονταν.

Κάτι που θα μου μείνει αξέχαστο είναι η σκηνή με τα παιδάκια που πήγαιναν σχολείο κρυφά μέσα στη νύχτα. Αυτή με έκανε να καταλάβω, πόσο αγύριστοι είμαστε εμείς που πάμε στο σχολείο το πρωί χωρίς κίνδυνο και όμως συχνά γκρινιάζουμε.

Πιστεύω πως με αυτόν τον τρόπο δώσαμε στους θεατές που μας παρακολούθησαν πιο έντονα το μήνυμα του εορτασμού αυτής της Εθνικής μας Γιορτής. Εύχομαι το Σχολείο μας να ανεβάζει πάντα τέτοιες παραστάσεις, συμβάλλοντας στο να μην ξεχαστεί ποτέ η μεγάλη Ελληνική Επανάσταση.

**Έλενα Παπαδημητρίου - Αθανασία Κουζή,
Α΄ Γυμνασίου**

Πριν λίγες μέρες όλη η Ελλάδα γιόρτασε την εθνική επέτειο της 25ης Μαρτίου. Στον απόηχο αυτής της γιορτής πολλές σκηνές ζωντανεύουν στο μυαλό μου.

Θυμάμαι τις πρόβες που κάναμε για την παρου-

σίαση του θεατρικού. Τόση κούραση όλες αυτές τις μέρες δεν πήγε χαμένη. Η παράσταση ήταν ένα φαντασμαγορικό μάθημα ιστορίας. Θυμάμαι πως για μέρες οι συγγενείς μου έλεγαν θαυμάσια λόγια γι' αυτή τη γιορτή του σχολείου μου.

Αλλά και η παρέλασή μας ήταν καταπληκτική. Προσωπικά στην αρχή φοβόμουν μη χάσουμε το βήμα μας, μήπως ξεχάσουμε να χαιρετήσουμε τους επισήμους. Όταν ξεκινήσαμε νιώθαμε τα πόδια μας μουδιασμένα. Όμως, προχωρώντας και βλέποντας τον κόσμο δεξιά και αριστερά να χειροκροτάει και να μας φωνάζει με ενθουσιασμό «συγχαρητήρια», πήραμε θάρρος. Ημασταν περήφανοι.

Έτσι την ημέρα της εθνικής μας επετείου τιμήσαμε τους ήρωες που πολέμησαν εναντίον των κατακτητών και βάλαμε σκοπό μας να τους μιιάσουμε στη ζωή μας.

Παναγιώτης Σταματίου, Α΄ Γυμνασίου

ΘΕΜΑ: Μια πασχαλινή ανάμνηση

Ήταν Πάσχα του 2007. Η οικογένειά μου κι εγώ βρισκόμασταν στο DAR EL SALAAM της Τανζανίας για δουλειές του πατέρα μου.

Ξένος τόπος, άλλη γλώσσα, άλλη θρησκεία, άλλα ήθη κι έθιμα. Τίποτα που να θυμίζει Πάσχα σ' αυτόν τον τόπο. Νομίζαμε ότι ήμασταν σ' άλλον πλανήτη. Το μάτι μας αναζητούσε στις βιτρίνες των μαγαζιών και των ξενοδοχείων να δει κάτι που να θυμίζει Πάσχα. Η ανάγκη της ψυχής μας ήταν τόσο μεγάλη να βρεθούμε σε μία εκκλησία, να δούμε ένα κόκκινο αυγό. Αυτό θα μας έκανε να μην αισθανόμαστε μόνοι.

Η ελληνική εκκλησία ήταν γύρω στα 60 χλμ. μακριά από το σπίτι μας. Πιστέψαμε ότι Πάσχα δεν θα κάναμε εκείνη τη χρονιά και αυτή τη θλίψη την βλέπαμε ο ένας στο πρόσωπο του άλλου χωρίς να μιλάμε.

Η νοσταλγία γινόταν ολοένα και πιο μεγάλη.

Ξαφνικά ο πατέρας ήρθε και μας είπε:

-Ντυθείτε γρήγορα να προλάβουμε! Πάμε να κάνουμε Ανάσταση!

ἡ γωνιά

Σε μια ώρα ήμασταν στην εκκλησία. «ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!» Κι ο ένας αγκάλιαζε τον άλλον. Μαύροι, άσπροι, όλοι μαζί. Ανακούφιση, αγαλλίαση. Το καλάθι με τα κόκκινα αυγά έξω δεξιά.

Αυτό το συναίσθημα, αυτή την δίψα, να βρεθούμε κοντά στο Χριστό δεν την είχα ξαναζήσει!

Γιώργος Βεντούρης, Α΄ Γυμνασίου

Πήγαινα κάθε απόγευμα στην εκκλησία σαν μυροφόρα, για να μπορέσω έτσι να αισθανθώ πιο βαθιά στην καρδιά μου τη Θυσία του Κυρίου. Κάθε μέρα της εβδομάδας αυτής με συγκίνησε με διαφορετικό τρόπο.

Τη Μ. Δευτέρα αντίκρισα την πονεμένη εικόνα του Νυμφίου με το αγκάθινο στεφάνι και τον πορφυρό χιτώνα. Τη Μ. Τρίτη πρόσεξα τις υπέροχες ψαλμωδίες και τα διδακτικά τροπάρια. Τη Μ. Τετάρτη θυμήθηκα το Μυστικό Δείπνο και την προδοσία του Χριστού. Τη Μ. Πέμπτη με μεγάλη συγκίνηση είδα τον Εσταυρωμένο Κύριό μας να θυσιάζεται καρφωμένος πάνω στο Σταυρό και με δυσκολία συγκρατούσα τα δάκρυά μου. Τη Μ. Παρασκευή συνόδευσα τον ενταφιασμό του Χριστού. Στεκόμουν δίπλα στον Επιτάφιο κι έψελνα κι εγώ τα εγκώμια. Η ακολουθία τέλειωσε με την περιφορά του Επιταφίου. Το Μ. Σάββατο το βράδυ. Με αναμμένες τις λαμπάδες μας με το Άγιο Φως ψάλαμε πανηγυρικά το «Χριστός ανέστη» και κοινωνήσαμε το Σώμα και το Αίμα Του με αγαλλίαση!

Την Κυριακή του Πάσχα όλη η οικογένειά μου είχαμε μαζευτεί στο σπίτι μας και ψήναμε αρνιά και τσουγκρίζαμε τα κόκκινα αυγά. Φάγαμε όλοι μαζί, τραγουδήσαμε παραδοσιακά τραγούδια και παίξαμε με την ψυχή μας για να γιορτάσουμε την Ανάσταση του Κυρίου.

Επιθυμώ κάθε χρόνο να αισθάνομαι και να τιμώ με ευλάβεια τα Πάθη του Χριστού. Μακάρι σε κάθε άνθρωπο να ανθίζει η ελπίδα που ξεπήδησε από την Ανάσταση του Κυρίου.

Παναγιώτα Κουρκουλιώτη, Α΄ Γυμνασίου

ΠΟΘΟΙ ΚΑΙ ΠΟΘΟΣ

Πώς λαχταρώ κάποιες κορφές
με τις χρυσές ανατολές
- μαγεύτρα φύση!
συ μου φτερώνεις την ψυχή
για κάποια άλλη κορυφή
χωρίς τη δύση.

Πώς νοσταλγώ κάποιες βραδιές
που μας μιλάνε στις καρδιές
με τη σιωπή τους
και μας χαρίζουνε στο νου
τις ομορφιές του ουρανού
και τη φωνή τους.

Πώς καρτερώ κάποιες στιγμές
που ξαναζώ μαζί μ' αυτές
τα περασμένα,
τα χρόνια κείνα, τα παλιά
που τα 'χω μέσα μου βαθιά
αγαπημένα.

Πιότερο, Θε μου, πώς ποθώ,
πώς λαχταρώ, πώς καρτερώ
κείνη την ώρα
που θα σιμώσω ταπεινά,
θα κοινωνήσω – τι χαρά!
τα θεία Δώρα!

**Γεωργ. Δ. Κούβελας
(στρατιώτης, 1961)**

• αγγλικά

*The stolen treasure**part 3*

The day was over and the lights in Peter and Mary's house were switched off. The twins turned in, but Peter couldn't sleep; he was thinking again and again of the man of the old castle and the thief of the museum.

"It's very strange," Peter thought! "At the same night that we saw the suspicious man being in the old castle, someone else stole the museum. Those two must be connected somehow", he whispered.

Since he couldn't sleep, he went upstairs to the big window of his bedroom. It was a magical night. He could see the moon and the stars. There was an ancient monument next to his house, "the Krini of Theagenes". It was a building like an aqueduct which used to provide the ancient people of Megara with water.

Peter was looking outside thoughtfully when suddenly he noticed a black figure inside the ancient monument. It was dark, but he managed to make out a man holding a torch. In the beginning, he was surprised, then this raised his curiosity. "What is he doing down there?" he thought. "He seems to be looking for something."

Peter decided to go down quietly and see what the mysterious man was going to do. He left his room without realizing that his sister, Mary, was awake too. When he went out of the house, he hid behind some rocks nearby "the Krini of Theagenes". He could distinguish all of his movements from there. Suddenly, the man eventually found something and he happily dropped it into his pocket.

Then Peter made some noise by accident. He was scared, because he thought that the man might have heard him. He was so frightened that he couldn't move at all. When some time passed, he looked at the man but he wasn't there! Suddenly, he felt a strong hand closing his mouth violently. He wanted to scream but he couldn't. He tried to escape but in vain. The man was very strong. Then he saw Mary running to the house yelling: "Help! Dad! Mom! Wake up! Help!". She had followed him and she had seen everything.

"Mary!" Peter whispered, before receiving a strong hit on the head and he lost consciousness.

When he woke up, he was lying down on his bed. His parents and Mary were really scared.

- "How do you feel, son?" Peter's father asked anxiously.

- "I'm fine", he answered. "I have a headache only."

- "Sleep now. I will call the doctor tomorrow morning. You need some rest," his parents said and left the bedroom.

- "You are always crazy! Mary teased him. Anyway, the man left as fast as he could when he saw me. And guess what! Look what fell from his pocket when he was fighting with you, a small piece of paper, which has some strange writing!"

(to be continued)

Θεοδώρα Πούλη, Α' Λυκείου
Επιμέλεια: Dareen Ψωμά, Εκπ/κός

Notre planète en danger

C'est connu que notre planète est en danger. Les problèmes sont beaucoup et nous qui sommes les habitants de la Terre nous sommes les responsables.

Tout d'abord le danger le plus important c'est la pollution de l'air. L'air est pollué par le gaz carbonique et l'utilisation des énergies fossiles qu'on utilise pour nos nécessités. Aussi l'augmentation de la circulation automobile et les gaz d'échappement font la situation plus dramatique.

Malheureusement les conséquences de cette pollution sur l'environnement se multiplient et menacent la vie de l'homme. Le réchauffement, la sécheresse, la fonte des glaces, la disparition des espèces sont seulement quelques résultats de la catastrophe naturelle par l'intervention de l'homme sur la Terre.

Cependant on ne doit pas être pessimistes. Il y a toujours quelque chose qu'on peut faire pour sauver notre planète. On peut préférer d'utiliser des énergies propres, comme l'énergie solaire ou éolienne. En plus on doit changer nos mentalités. On peut utiliser moins la voiture, préférer les transports en commun et se déplacer à vélo ou à pied.

En conclusion c'est notre devoir de protéger notre planète. N'oublions pas notre planète, c'est notre grande maison ! Alors, passez à l'action!

Μαρία Μαρκαντώνη, Γ΄ Γυμνασίου

Επιμέλεια: Κ. Κουτλάκη, Εκπ/κός

Εξερευνώντας τον υδροβιότοπο της Στυμφαλίας

Για ακόμη μια φορά η περιβαλλοντική μας ομάδα επιχείρησε μια υπέροχη εκδρομή. Προορισμός μας ήταν η λίμνη Στυμφαλία με τους πλούσιους φυσικούς της θησαυρούς.

Αρχικά, επισκεφτήκαμε το χωριό Κλημέντι, όπου βρίσκεται το Κέντρο Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης Σικυωνίων. Το Κλημέντι αποτέλεσε καταφύγιο ανά τους αιώνες, χάρη στα πολλά φυσικά σπήλαιά του και τα άφθονα νερά του, και στα χρόνια της επανάστασης πρόσφερε πολλούς αγωνιστές. Εκεί παρακολούθησαμε μια προβολή για τη λίμνη Στυμφαλία και το φυσικό της πλούτο: τη χλωρίδα, την πανίδα, τα γεωγραφικά και τα αξι-

οθαύμαστα γεωλογικά της στοιχεία. Πιο συγκεκριμένα: Αποτελεί ένα μεγάλο οικοσύστημα στο οποίο συζούν πολλών ειδών ζώα όπως πάπιες, νερόκοτες, φίδια, βατράχια, λιβελλούλες και ψάρια. Επίσης, τα βουνά που περιβάλλουν

τη Στυμφαλία αποτελούνται από ασβεστόλιθο. Και επειδή αυτό το πέτρωμα φθείρεται εύκολα, έχουν δημιουργηθεί σ' αυτά τα βουνά κοιλάματα που οδηγούν το νερό της βροχής στη λίμνη. Η προβολή μάς παρουσίασε και τη μυθολογία της λίμνης: Σύμφωνα με κάποιους μελετητές, οι Στυμφαλίδες όρνιθες δεν ήταν πουλιά, αλλά σμήνη από κουνούπια που σκορπούσαν το θάνατο με τα τσιμπήματά τους. Οι άνθρωποι της περιοχής κατάφεραν να τα περιορίσουν με τεχνικά έργα, που μετέτρεψαν το έλος σε λίμνη.

Υστερα ξεκινήσαμε για τη λίμνη. Χωρίστηκαμε σε ομάδες και ορίσαμε τους αρχηγούς μας, ενώ ανάμεσά μας είχαμε ένα γιατρό και ένα μικρό εξερευνητή. Αναλάβαμε να συμπληρώσουμε κάποια φύλλα εργασίας. Διαβαίνοντας γύρω από τη Στυμφαλία θαυμάσαμε το φυσικό της τοπίο. Παρ' όλο που η λίμνη λόγω

ευτροφισμού είναι καλυμμένη με καλάμια, είδαμε πολλά πουλιά και μικρά ζώα. Στη λίμνη ζει κι ένα ψάρι ενδημικό, η Ντάσκα, που έχει την έμφυτη τάση, όταν εκεί ξηραίνεται η λίμνη, να χώνεται στη λάσπη και να επιβιώνει.

Είδαμε κι έναν παλιό νερόμυλο, καθώς και τη μονή Ζαρακά, ένα παλιό μοναστήρι Κιστερικιανών μοναχών. Επίσης, μας πληροφόρησαν πως στη λίμνη υπάρχει μια αρχαία κρήνη που αναβλύζει εδώ και 2500 χρόνια, η μια από τις δυο υδραυλικές κλεψύδρες μαζί και ένα υδραγωγείο.

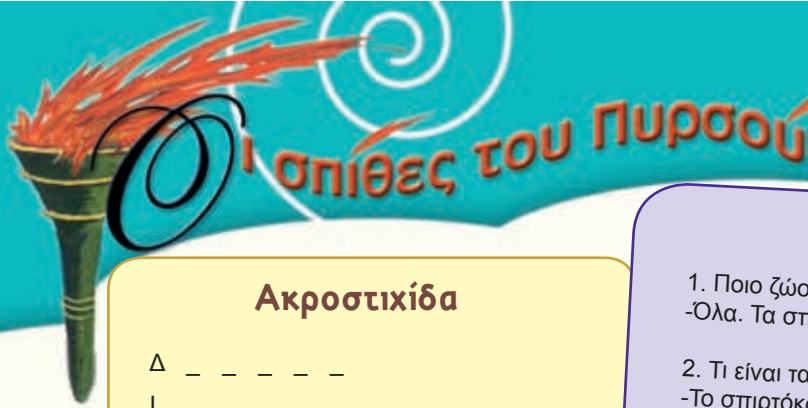
Τέλος, το πρόγραμμά μας περιελάμβανε και ένα μάθημα Χημείας! Υποδύομενοι τους μικρούς εξερευνητές κάναμε «επιστημονικές» μετρήσεις στο νερό της Στυμφαλίας. Μετρήσαμε τη θερμοκρασία, το pH, την αγωγιμότητα και τη σκληρότητά του. Συμπεράναμε ότι το νερό είναι πολύ καθαρό και μαλακό, χωρίς άλατα.

Γεμάτοι από οξυγόνο και γνώσεις αναχωρήσαμε για το Περιβαλλοντικό Μουσείο. Εκεί με σύγχρονα τεχνολογικά μέσα μας παρουσίασαν τη δημιουργία των βουνών της Πελοποννήσου: στην Τιθύ Θάλασσα έπεφταν για χιλιάδες χρόνια διάφορα υλικά και έτσι δημιουργήθηκε ένα παχύ στρώμα ιζήματος. Όταν ο φλοιός της γης υψώθηκε, αναδύθηκε η Πελοπόννησος.

Αφού συμπληρώσαμε τα φύλλα εργασίας μας, παρακολούθησαμε με ενδιαφέρον τα πουλιά της λίμνης με ειδικά κιάλια από το μουσείο και φωτογραφηθήκαμε κάνοντας βαρκάδα σε μια όμορφη μικρογραφία της λίμνης. Είχε έρθει η ώρα του γυρισμού...

Θεοδώρα Πούλη, Α' Λυκείου

Επιμέλεια: Ανδρ. Κουτσόπουλος, Εκπ/κός

Ακροστιχίδα

Δ _ _ _ _ _
 Ι _ _ _ _ _
 Α _ _ _ _ _
 Τ _ _ _ _ _
 Ρ _ _ _ _ _
 Ο _ _ _ _ _
 Φ _ _ _ _ _
 Η _ _ _ _ _

1. Την κάνουμε για να αδυνατίσουμε.
2. Σημαντικές ουσίες
3. Τροπικό φρούτο
4. Είναι ελληνική sauce.
5. Συμβολίζει την αφθονία.
6. Πρέπει να τρώμε πολλά.
7. Σημαντικό όσπριο
8. Αλατισμένος ξηρός καρπός

Χρήστος Σκορδάς – Άκης Τζαβάρας, Β' Γυμν.

Γρίφοι

1. Ποιο γράμμα ακολουθεί στην σειρά;
 κ, δ, τ, τ, π, π, _

2. Πάει κάποιος στη φυλακή να επισκεφτεί ένα φυλακισμένο. Στην πύλη ο φύλακας τον ρωτάει: «Τι συγγένεια έχεις με τον φυλακισμένο;» Ο επισκέπτης του απαντάει: «Αδελφούς και αδελφές δεν έχω, αλλά ο πατέρας του φυλακισμένου είναι γιος του πατέρα μου».
 Τι συγγένεια έχουν;

3. Μια βρύση τρέχει συνεχώς. Εμείς έχουμε έναν κουβά των 3 λίτρων και έναν των 5 λίτρων. Πώς μπορούμε να βάλουμε 4 λίτρα ακριβώς στον κουβά των 5 λίτρων;

Σπαζοκεφαλιές

1. Ποιο ζώο πηδάει ψηλότερα από ένα σπίτι;
 -Όλα. Τα σπίτια δεν πηδάνε!
2. Τι είναι ταυτόχρονα πολύ έξυπνο και πολύ χαζό;
 -Το σπιρτόκουτο.
3. Πώς ένας μαθηματικός κόβει ένα δέντρο;
 -Το υψώνει στο τετράγωνο και φεύγει η ρίζα!

Ανέκδοτα

• Ένας μεθυσμένος περπατάει και πέφτει πάνω σε μία κολώνα της ΔΕΗ, όπου αρχίζει να χτυπάει το κεφάλι του.
 Ένας άλλος μεθυσμένος περνάει, τον βλέπει και του λέει:
 -Χτύπα, χτύπα! Έχουν φως επάνω, θα σου ανοίξουν!

• Ο πελάτης του εστιατορίου παραπονείται, γιατί από τον αστακό του λείπει η μια δαγκάνα.
 Το γκαρσόν:
 -Ξέρετε, οι αστακοί μας έρχονται πολύ φρέσκοι, ζωντανοί, και καθώς αλληλοτρώγονται στο καλάθι, ο αστακός σας ακρωτηριάστηκε πάνω στη μάχη.
 Ο πελάτης:
 -Να μου φέρετε τον νικητή...

Λύσεις προηγούμενου τεύχους

1. Πασχαλινό Κρυπτόλεξο

2. Κρυμμένη φράση:

Καλή Ανάσταση

Π	Ε	Β	Ρ	Α	Ι	Ο	Ι
Α	Α	Τ	Α	Φ	Ο	Σ	Ι
Π	Ε	Α	Χ	Λ	Α	Τ	Ο
Α	Ι	Ν	Α	Τ	Σ	Α	Δ
Ρ	Τ	Α	Γ	Λ	Ο	Υ	Δ
Ο	Ο	Σ	Α	Λ	Υ	Ρ	Ι
Υ	Υ	Τ	Π	Α	Β	Ο	Α
Ν	Ρ	Α	Η	Μ	Λ	Σ	Κ
Α	Γ	Σ	Ο	Π	Ι	Β	Ο
Γ	Ι	Η	Δ	Α	Σ	Ο	Π
Χ	Α	Ρ	Α	Δ	Μ	Λ	Ε
Φ	Ω	Σ	Ρ	Α	Α	Ρ	Σ
Λ	Ο	Κ	Ν	Ε	Γ	Η	Σ
Α	Γ	Α	Ι	Φ	Τ	Ε	Ρ
Κ	Ο	Κ	Κ	Ι	Ν	Ο	Σ
Β	Ε	Ρ	Ι	Α	Υ	Γ	Ο

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΑ (ΣΤΟΝ ΙΣΘΜΟ ΤΗΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ) «ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ»

(Γυμνάσιο - Λύκειο)

Κατασκηνωτικά Σεμινάρια 2011 των Εκπαιδευτηρίων «Απόστολος Παύλος» ΣΤΗ ΒΕΝΙΖΑ ΒΙΛΛΙΩΝ

Ζήσε μοναδικές στιγμές

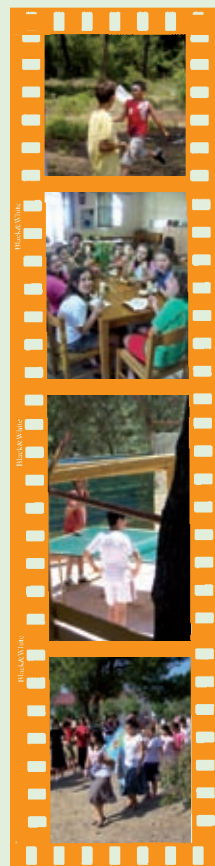
- ✓ χαρούμενης ζωής στη φύση
- ✓ αληθινής φιλίας
- ✓ πλούσιας ψυχαγωγίας
- ✓ ομαδικής άθλησης
- ✓ δημιουργικής θεατρικής έκφρασης
- ✓ πνευματικής ανάτασης

Δήλωσε έγκαιρα συμμετοχή!

Περίοδοι Λειτουργίας:
2/7/2011 - 13/7/2011 για αγόρια
15/7/2011 - 26/7/2011 για κορίτσια

Σημ.: Η δαπάνη συμμετοχής για τους μαθητές των Εκπαιδευτηρίων μας είναι συμβολική.

τηλ.: 27410 - 29663 , Κιν: 6932 659820, www.apostolospavlos.gr

fax: 27410 - 75727, e-mail: grammateia@apostolospavlos.gr